

“मीठे बच्चे— अब प्यारो घर जानु छ, यसैले यस पुरानो दुनियाँको कर्मको लेन-देन वा हिसाब-किताब पूरा गर, योगबलद्वारा विकर्माजित बन।”

प्रश्नः— तिमी बच्चाहरू लाइट हाउस बनेर बाबा सँग योग किन लगाउँछौ?

उत्तरः— किनकि तिमीले सबैलाई यस नर्करूपी नुनिलो खाडीबाट पारी लैजानु छ। तिमी योगमा रहेर हरेकलाई मुक्तिधाम एवं जीवनमुक्तिधाममा जानको लागि सर्चलाइट दिन्छौ। तिमी रूहानी पण्डा पनि हौ, तिमीले सबैलाई प्यारो घरको मार्ग बताउनु छ। सबैलाई ज्ञान र योगको पंख दिनु छ।

गीतः— प्रीतम आन मिलो....

ओम् शान्ति। तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ, जब राती अन्धकार हुन्छ तब नै प्रियतमाहरूका प्रियतम आउनुहुन्छ अर्थात् सजनीहरूका साजन आउनुहुन्छ। सजनी किन भनिन्छ? किनभने आत्मा जब शरीरको साथमा हुन्छ तब नै सजनी हुन्छ। सजनीहरूले आफ्नो अशरीरी साजनलाई याद गर्छन्।

बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमीलाई थाहा छ, परमपिता परमात्मा परमधामबाट आएर यस शरीरमा प्रवेश गरेर पढाउनुहुन्छ! गहन कुराहरू सुनाउनुहुन्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— आफूलाई अशरीरी सम्झ। म आत्मा हुँ, यो मेरो शरीर हो। आत्मालाई अब निश्चय भएको छ, यो दुनियाँ घोर अन्धकार अर्थात् तमोप्रधान बनेको छ। यो दुनियाँ अब विनाश हुनु छ। बाबा आउनुभएको छ— हामीलाई लिएर जान, अशरीरी भएर जाँदा सन्नाटा हुन्छ। आत्मा जब अशरीरी बन्छ भने घरमा सन्नाटा (सुनसान) हुन्छ नि। रातीमा हुन त आत्मा शरीरमा नै हुन्छ, तर आत्मा थाकेर अशरीरी बन्छ। शरीरको भान रहँदैन, त्यसैले यसलाई निद्रा भनिन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई यहाँ बस्दा अशरीरी आत्मा सम्झनु छ, तब शान्तिको सन्नाटा हुन्छ। सम्झिन्छौ— यहाँ अशरीरी भएर रहेको छु। घरको कुनै एकजना व्यक्तिले शरीर छोड्छ भने कति सन्नाटा हुन्छ! त्यसरी नै जब यत्तिका सबै आत्माहरूले शरीर छोड्नेछन्, सबैको शरीर मर्नेछ, तब कति सन्नाटा होला! करोडौं मर्नेछन्। यो त बेहदको घर हो नि। सबै आत्माहरू फर्केर जानेछन्।

तिमीलाई थाहा छ— बाबा हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर। यदि उहाँलाई सर्वव्यापी भन्ने हो भने त हरेक ज्ञान सागर पतित-पावन हुने भए, तर यस्तो त हुन सक्दैन। बाबा बसेर बच्चाहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ— जसरी म परम आत्मा तारा हुँ, तिमी पनि त्यस्तै तारा हौ। केवल म जन्म-मरणमा आउँदिन। तिमीलाई जन्म-मरणमा आएर ८४ जन्मको पार्ट खेलनुपर्छ। तिमीजस्तै म पनि आत्मा हुँ। फेरि पनि महिमा सबैको आ-आफ्नै छ। राष्ट्रपति, प्रधानमन्त्री सबैको आ-आफ्नो पार्ट छ। यसरी नै मेरो पनि अलग पार्ट छ। म ज्ञानको सागर हुँ, यतिबेला बच्चाहरूलाई ज्ञान दिन्छु। तिमीलाई थाहा छ— हामी बाबाको घर जाँदै छौं। बाबा लैजानको लागि आउनुभएको छ। बाबा हाम्रो गाइड, दुःखबाट मुक्त गर्ने मुक्तिदाता हुनुहुन्छ। तिमी हौ पाण्डव सेना। तिमीलाई थाहा छ— हामी यात्रामा छौं, हाम्रो पण्डा स्वयं परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। तिमीले पनि मार्ग देखाउँछौ। त्यसैले तिमी ब्राह्मणहरू पनि रूहानी पण्डा हौ। ती ब्राह्मणहरू जिस्मानी पण्डा हुन्। सबैलाई भन्नु छ— यात्रामा जानु हुन्छ? मित्र-सम्बन्धी आदि सबैलाई भन— यस रूहानी यात्रामा जानुहुन्छ? जसरी कुनै यात्रामा गइन्छ भने नजिकका कुटुम्ब परिवारहरूलाई भन्ने गरिन्छ, यस्तै तिमीलाई पनि बाबा भन्नुहुन्छ— यात्रामा जाने हो? यो रूहानी यात्रा रूहानी पण्डाले नै सिकाउनुहुन्छ। प्यारो घरको मार्ग उहाँलाई नै थाहा छ। जिस्मानी पण्डा

रूहानी बन्न सक्छ तर रूहानी पण्डा फेरि जिस्मानी पण्डा बन्न सक्दैन। बाबाले तिमीलाई जिस्मानी यात्रामा जाऊ भनेर कहाँ भन्नुहुन्छ र! पण्डा तब बन्न सकिन्छ जब देखेर आएको हुन्छ। यस्तो कोही पनि छैन जसले परमधाम देखेर आएको होस्, अनि त्यहाँ लैजान सकोस्। स्वीट होमको बारेमा त कसैलाई पनि थाहा छैन। आत्माको पंख टुटेको छ। जबसम्म बाबा आउनुहुन्न तबसम्म पंख मिल्न सक्दैन। मलमपट्टी कसैले पनि गर्न सक्दैन। योगबाट नै पंख मिल्नेछ। भाग्न सबैलाई छ। कोही योगबलबाट विकर्माजित बन्छन्, कोही फेरि सजाय खाएर हिसाब-किताब पूरा गर्छन्। दुःखको सारा हिसाब-किताब पूरा हुनु छ। यो सबै ड्रामामा निश्चित छ, आफूले गरेको विकर्मको साक्षात्कार गर्भमा हुन्छ र फेरि सजाय भोगेर बाहिर निस्कन्छ। अहिले त अनगिन्ती मनुष्यहरू मरिरहेका छन्। सबैलाई आ-आफ्नो हिसाब-किताब पूरा गर्नु छ। पुरानो दुनियाँको कर्मको लेन-देनको हिसाब-किताब समाप्त गरेर अहिले तिमी नयाँ दुनियाँको लागि हिसाब-किताब जम्मा गर्छौ।

बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी यादमा रह्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। फेरि स्वदर्शन चक्र घुमाउनाले तिमीलाई प्रशस्त धन-सम्पत्ति मिल्नेछ। योगबाट स्वास्थ्य, ज्ञानबाट धन-सम्पत्ति मिल्छ। जति बाबालाई याद गर्छौ, उति निरोगी काया मिल्छ। दुनियाँले यी कुराहरू बुझ्दैनन्। उनीहरूले त विष्णुलाई स्वदर्शन चक्रधारी मानेका छन्। शंख, चक्र, गदा, पद्म आदि उनलाई दिएका छन्। अब उनलाई केको शंख बजाउनु छ र। यो त तिम्रो पासमा छ। तिमीले शंख बजाउँछौ। भन्दछौ— मनमनाभव, मध्याजी भव। कति सजिलो छ। तिमी लाइट हाउस हो। सबैलाई मुक्तिधाम र जीवनमुक्तिधामको मार्ग देखाउँछौ। योग लगाउँछौ। नर्क, नुनिलो खाडीबाट पारी लैजानको लागि सर्चलाइट दिन्छौ। मुक्तिधाम जानु छ। फेरि सर्चलाइट दिन्छौ, यहाँ जीवनमुक्तिमा आउनु छ। यो बेहदको ड्रामा हो जुन जुम्राजस्तै बिस्तारै चलिरहन्छ। हामी कलाकार हौं, हाम्रो यस ड्रामामा ८४ जन्मको पार्ट छ। भगवानले आएर सहज राजयोग सिकाउनुभएको छ, यो कसैलाई पनि थाहा छैन। भगवानलाई आउनु नै छ कल्पको संगमयुगमा। तिमीलाई अहिले थाहा छ— कल्प पहिले पनि संगमयुगमा नै मिलेका थियौं, अब फेरि पनि मिल्दै रहनेछौं। धेरै बच्चाहरू मिल्नेछन्। कुनै कुनै बच्चाहरू फेरि कुसङ्गमा आएर पढाइ छोडिदिन्छन्। चल्दा-चल्दै कसैसँग दिल लाग्यो भने पढाइको नशा टुट्छ। ब्रह्मचर्यमा पढाइको नशा राम्रो रहन्छ। कोही विरलै विवाह पश्चात् पनि पढाइको कोर्स लिन सक्छन्। फेरि कोही त राम्रो सँग पास पनि गर्न सक्छन्, कसैलाई फेरि टाइम पनि लाग्छ। किनभने विकारमा गएपछि फेरि धारणा हुँदैन। चाहे राज-विद्या, चाहे रूहानी विद्या— दुवैको धारणा आत्माले नै गर्छ। वकालतको संस्कार आत्मामा छ भने आत्माले त्यो संस्कार साथमा लिएर जान्छ। फेरि जन्म लिएपछि वकिल बन्ने पढाइमा लाग्छ। तिमीलाई त त्यहाँ कानून, इञ्जिनियरिङ्ग आदि पढ्नु पर्ने कुनै आवश्यकता नै रहँदैन। स्वतः तिम्रो बुद्धि सतोप्रधान रहन्छ। तिमीलाई थाहा छ— जसरी कल्प पहिले महल बनाएका थियौं, त्यसरी नै महल बनाउने छौं। ड्रामाले त्यही गराउनेछ जे कल्प पहिले गराएको थियो। कुनै मेहनत गर्नु पर्दैन। बाँकी भाषा त सिक्नुपर्छ। त्यहाँ स्कूल आदिमा पनि विमानमा जानेछौ। धेरै ठूला-ठूला घर हुनेछन्। पूरै आबू जति क्षेत्रफलमा एउटा महल हुनेछ। फेरि आबूरोड जति क्षेत्रमा अर्को महल हुनेछ। जमिन त जति पनि हुन्छ। प्रजालाई पनि धेरै जमिन, ठूला-ठूला महल मिल्नेछन्। अहिले त हेर बम्बईमा कति धेरै मानिसहरू छन् फेरि यो बम्बई रहने छैन। कराँची हुने छैन। त्यहाँ सबै मीठो पानीको किनारमा हुनेछ। नदीहरू पनि सबै काइदा अनुसार हुनेछन्। कुनै नदीले उत्पात मच्चाउने

सामर्थ्य हुँदैन। सबै तत्व आदि अर्डरमा रहनेछन्। तिमी प्रकृतिमाथि विजय प्राप्त गर्छौ। ५ तत्वहरूमाथि तिमी राज्य चल्नेछ। कहिल्यै दुःखी गर्दैनन्।

त्यसैले बाबाको श्रीमतमा चलनुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो, यसलाई जित, नत्र वर्सा मिल्ने छैन। यतिबेला फेल भयौ भने कल्प-कल्प फेल हुनेछौ, फेरि चान्स मिल्ने छैन। त्यस पढाइमा फेल भयौ भने त दोहोर्‍याएर पढ्न सक्छौ। यहाँ फेरि यो चान्स हुँदैन। कल्प-कल्पको चान्स हो। प्राप्ति एकदम उच्च छ। सम्झाउनुपर्छ— संन्यासीहरू दुवै एकै साथ रहेर पवित्र रहन असम्भव छ भन्छन्। तर यस्तो होइन, दुवै पवित्र रहन सम्भव छ। संन्यासीहरूको लागि असम्भव किन छ? किनकि उनीहरूको हठयोग हो, घरबार छोडेर जान्छन्। फेरि पनि उनै शंकराचार्य आउनेछन्। सृष्टि पतित हुन थाल्छ, त्यसपछि संन्यासीहरू आएर थमाउँछन्। यस सेवाको फल उनलाई मिल्छ जसकारण सरकारको पनि उनीहरू गुरु बन्छन्। तिमी बच्चाहरूको त सबैभन्दा धेरै मान छ। तिमी जति आम्दानी हुन्छ त्यति अरु कसैको हुन सक्दैन। जो गरिब छन्, एक पैसा दिन्छन् उनलाई पनि महल मिल्छ। प्रत्यक्षफलको साक्षात्कार दिव्य दृष्टिद्वारा हुन्छ। दिव्य दृष्टि दाता आएर तिमीलाई पढाउनुहुन्छ। नत्र लक्ष्य र उद्देश्यको जानकारी कसरी हुन सक्छ? यसैले माताहरूलाई साक्षात्कार गराउँछु। मीराले कति धेरै तपस्या गरिन्, फेरि पनि वैकुण्ठको मालिक त बन्न सकिदैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— साक्षात्कार मैले नै गराउँछु। एक सेकेण्डमा दिव्य दृष्टि मिल्ने बित्तिकै वैकुण्ठमा गएर नाँचन थाल्छन्, यसमा कुनै तपस्या आदिको कुरा छैन। भक्तिमार्गमा त नवधा भक्ति गरेपछि मात्र साक्षात्कार हुन्छ। दिव्य दृष्टिको चाबी मेरो हातमा छ। मैले कसैलाई पनि दिन्न। भक्तिमार्गमा माथि नै बसेर साक्षात्कार गराउँछु। तिमी बच्चाहरूलाई त विश्वको मालिक बनाउँछु। दुनियाँमा त अनेक प्रकारका मानिसहरू छन्। कोही धनमा मस्त, कोही विज्ञानमा मस्त, कोही केमा मस्त... फेरि पनि तिमी अगाडि सबै कौडी समान छन्। सबैको धन माटोमा मिल्नेछ। सबै खरानी हुनेछ। किसकी दबी रही धूल में... चोरले पनि लुट्नेछन्। हरेकले आफ्ना साथीहरूलाई प्यार गर्छन्। अरूलाई देख्ने बित्तिकै तात्छन्। दिन-प्रतिदिन तिमीले देख्दै रहनेछौ। कतिलाई मार्नेछन्। हरेक आफ्नै जन्मस्थानमा जाऊन् भन्ने चाहन्छन्। देश निकाला गरिदिन्छन्। अब तिमी बच्चाहरू बाबालाई याद गरेर वर्सा लिन्छौ। तिमीलाई थाहा छ— हामी अशरीरी आत्मा हौं, ८४ जन्मको पार्ट अब पूरा गर्‍यौं। कति धेरै करोडौं आत्माहरू छन्, सबैको जीवन कहानी त बताइँदैन। मुख्यको नै बताइन्छ। मुख्य तिमीहरू हौ, तिमी मन्दिर बनेको छ। जगत अम्बा, जगतपिताका बच्चाहरू त धेरै होलान्। वैकुण्ठको पनि यादगार छ। यिनीहरूको चैतन्य मन्दिर वास्तवमा सत्ययुग हो। जड मन्दिरमा स्वर्गका सबै कलाकारहरू राख्न सकिँदैन। यो त हो मोडेलको रूपमा मन्दिर, यादगार। लक्ष्मी-नारायणको मन्दिर कति सानो छ। सत्ययुगमा त चैतन्य मन्दिर कति ठूलो होला! कति धेरै बगैँचाहरू होलान्! मुगल गार्डन त त्यसको अगाडि केही पनि होइन। त्यहाँका फल आदि यति राम्रा हुन्छन्, कुरै नगर! रात-दिनको फरक हुन्छ। जस्तै फलफूलका रुखहरू बूढो भएपछि फल दिँदा दिँदै मर्छन्। भनिन्छ— अब यो सडिसक्यो। यहाँको हरेक कुरा खत्तम हुनु नै छ। त्यहाँका आँप ठूल-ठूला फस्टक्लास हुन्छन्। हामी अहिले श्रीमत अनुसार राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं। त्यसैले श्रीमतमा चलनुपर्‍यो नि। पवित्र बन्नुपर्छ। मुश्किल त कुनै कुरा पनि छैन। एक जन्म पवित्र रह्यौ भने २१ जन्म स्वर्गको राजाई गर्नेछौ। यस्तो को होला जो पवित्र नबनोस्, श्रीमतमा नचलोस्।

तिमीलाई थाहा छ— यो भारतवर्ष सचखण्ड थियो। यहाँ सच्चा बादशाही थियो। अहिले झूट खण्ड बनेको छ। हरेक कुरामा झूटो बोलिरहन्छन्। भनिदिन्छन्— फलाना ज्योति-ज्योतमा समाहित भयो अथवा निर्वाणधाम गयो। अब तिमीलाई थाहा छ— निर्वाणधाम त आत्माहरू रहने स्थान हो। तिमीले हरेक कुरा यथार्थ बताउँछौ। बाबालाई सत्य भनिन्छ। उहाँले नै सचखण्ड स्थापना गर्नुहुन्छ। भक्तहरूले जन्म-जन्मान्तर भगवानलाई याद गर्छन्। फेरि पनि उनलाई भगवान्को बारेमा केही पनि थाहा छैन। उहाँ प्रियतम अब तिमी बच्चाहरूलाई राज्य-भाग्य दिएर स्वयं गुप्त हुनुहुन्छ। त्यसैले भनिन्छ— तिमी गति-मत तिमी नै जान। त्यसकारण उहाँलाई कसैले पनि जान्दैनन्। हे प्रभु तुम्हारी गत-मत तुम ही जानो... और न जाने कोई। श्रीमतबाट के मिल्छ? गति-सद्गति... त्यो हजुरले नै जान्नुहोस्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबा श्रीमत दिनुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर। शिक्षकले के यस्तो प्रतिज्ञा गराउँछन् र— म तिमीलाई अधिवक्ताको गद्दीमा बसाउनेछु। उनीहरू त स्वयं पढेर अधिवक्ताको गद्दीमा बस्छन्। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— जति यादमा रहन्छौ, योगद्वारा सबै पापहरूबाट मुक्त हुन्छौ। यादमा रहँदा तिमी आत्मा मानौं मेरो पासमा आइरहेको हुन्छ। आफ्नो पासमा चार्ट राख्नु छ। कसैको चार्ट आधा घण्टाको होला, कसैको सवा घण्टाको होला। कसैको त ५ मिनेट पनि नहोला। कसै-कसैको भने राम्रो चार्ट हुन्छ। यो पनि तिमीलाई साक्षात्कार हुनेछ। स्कूलमा शिक्षक अथवा विद्यार्थी स्वयंले पनि कति नम्बर आउँछ भन्ने जान्न सक्छन्। यहाँ त नम्बरवार बसाउन सकिदैन। निराश हुन्छन्, यसैले अहिले नै माला बन्न सक्दैन। मायाले राम्रा-राम्रालाई पनि तल-माथि गरिदिन्छ। श्रीमतमा नचलेमा मायाले मुक्का लगाइदिन्छ। यसमा मेहनत छ। हामी अब परमधाम जाँदै छौं। ८४ जन्म पूरा भएको छ। बाबा आउनु भएको छ लैजानको लागि। त्यसैले बाबालाई याद गर्नु छ, अरूलाई पनि मन्त्र दिनु छ। मन्त्र कुनै जप्नु छैन। गुरुहरूले त थरि-थरिका मन्त्र दिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म प्रियतमलाई याद गर। प्रियतम आउनु भएको छ प्रियतमाहरूको पासमा। सारा दुनियाँका आत्माहरू प्रियतमाहरू हुन्, सबैले उहाँलाई याद गर्छन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग, रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कुसंगमा आएर कहिल्यै पनि पढाई छोड्नु छैन। कुनै पनि देहधारी सँग दिल लगाउनु छैन।
- २) पापहरूबाट मुक्त हुने विधि याद हो, त्यसैले यादको चार्ट अवश्य राख्नु छ। यादमा रहने आफैले आफै सँग प्रतिज्ञा गर्नु छ।

वरदानः— सर्व सम्बन्धहरूबाट बाबालाई आफ्नो बनाएर एकरस रहने नष्टोमोहा, स्मृति स्वरूप भव

नष्टोमोहा, स्मृतिस्वरूप बन्नको लागि सर्व सम्बन्धहरूबाट बाबालाई आफ्नो बनाऊ। कुनै पनि दैहिक सम्बन्धमा बुद्धिको लगाव न होस्। यदि कहीं पनि लगाव छ भने बुद्धि भट्किन्छ। बस्छन् बाबालाई याद गर्न र याद उही आउँछ जसमा मोह हुन्छ। कसैको मोह पैसामा हुन्छ, कसैको गहनामा, कसैको कुनै सम्बन्धमा... जहाँ पनि हुन्छ वहाँ बुद्धि जान्छ। यदि बार-बार बुद्धि जान्छ भने एकरस रहन सक्दैनन्।

स्लोगनः— प्रकृतिलाई दासी बनाइदियौ भने उदासी टाढा भाग्छ।